

Miszlerné Szoták Mária

***„Nagy dolgokat tenni nem tudunk, csak kicsiket, nagy szeretettel!”
/Teréz anya/***

A gyerekek szeretete miatt lett tanító, mert tetszik a nyitottságuk, az őszinteségük, még a csínytevéseik is.

Amikor 35 évvel ezelőtt a tanítói pályát választotta, még nem is gondolta, hogy milyen nagy felelősséggel bír ez az elhatározása. Hiszen ezután már nem csak a saját életének további alakulása volt a tét, hanem azoké a gyereké is, akikkel tanítóként kapcsolatba került. Most már tudja, hogy akkor nem csak egy „szakmát” választott, hanem egy hivatást, egy életutat, amiben nem az a fontos, hogy hány évet tölt el benne, hanem az, hogy milyen tartalommal tölti meg azt.

Szeret tanítani, ez a csodálatos, a nagy felelősséggel járó hivatás nagyon sok örömet okoz számára.

Fontosnak érzi, hogy a gyerekek félelmek nélkül lépjenek be reggelenként az osztályba, és a tanulás során sok játékkal, vidámsággal, érdekes dolgokkal találkozzanak. Arra törekszik, hogy az együtt töltött évek alatt diákjainak egy „biztos pont” legyen, akivel megoszthatják örömeiket, gondjaikat. Az iskola olyan hely legyen, ahová jó elmenni, mert jó ott lenni és barátokra lehet lelni.

***Simon András gondolatai alapján: „Ne tartsd fontosnak, hogy fontosnak tartsanak!
Egyszerűen csak szeress, és fontos leszel! (Simon András)***

Bonyhád, 2018. 04. 05.